

MAGYAR KURIR

A' FELSÉGES CSÁSZÁR ÉS APOSTOLI KIRALY KE-
GYELMES ENGEDELMÉBŐL.

Indult Bétsből, Pénteken Aprilis 14-dik napján, 1815-dik esztendőben.

Német Ország.

A' Prussus Király két igen nevezetes Proklamátziókat intézett a' maga népeihez.

Az első ez: —

„Midőn én a' veszedelem idején az én népemet a' fegyverfogásra meghívtam vala, hogy a' hazának szabadságáért és magában való feüállhatásáért verekedjenek: minden vidékeink vetélkedve futottak a' zászlók alá, a' szokatlan nehézségeknek elhordozására, és oly eltökéllettséggel, hogy magával a' halállal is szembe szálljanak; a' népnek ereje megrettenés nélkül elő állott vitéz katonáimnak soraik közzé, 's az én vezér tisztjeim véllem egygyütt, oly Hérósokból álló armádát vittek a' tsátának mezejére, a' kik magokat úgy viselték, hogy öseiknek nevekre 's ditsósségeknek örökségszerént való bírására, méltók legyenek. E' képpen vettük-meg mi és Szövetségeseink, győzedelmek által kísértetvén, az ellenségnek fő városát; zászlóink Pártspan lobogtak; Napoleon lemondott az uralkodásról; 's a' Német Hazának a' szabadság, a' thrónusoknak a' bátorság, és a' világnak a' tartós békességhez való reménység, vissza adattattak vala. —

„Ez a' reménység elenyészett; nekünk ismét ki kell állanunk a' viaskodásnak helyére. Azt az embert, a' ki tíz esztendőktől fogva kibeszéllhetetlen inséget terjesz-

tett-el a' világon, egy áruló özszeesküvés ismét viszá vitte Frantzia országba. A' megfélemlert nép nem állhatott ellenek az ő fegyveres pártosainak. A' maga thrónusrol való lemondását, nóha ezt ő maga, még ekkor jó nagy hadi erőnek lévén birtokában, szabad akarat szerént való 's Frantzia országnak javára é nyúgodalmára czélzó áldozatnak lenni nyilatkozatta, mint minden egyéb kötések, semminek tartván, ő olyan katonáknak a' vezérek, a' kik hiteket megszegvén, a' hadakozást örökkévalóvá kívánnyák tenni; Európa ismét fenyegettetik; Európa meg nem szenvedheti a' thrónuson azt az embert, a' ki halhatólag kinyilatkozta, hogy az ő szüntelenül való újabbújabb hadakozásainak czélja a' világnak bírása legyen, 's a' kiaz erkölcsi világot a' maga egymásbol folyó ígértontásai által semmivé tette, a' melyért a' maga békességes hajlandóságának semmi zálogát nem adhatja (azért semmi kezességet nem állithat.) —

„Tehát ismét a' tsata' mezejére! magának Frantzia országnak szüksége van a' mi segítségünkre, 's egész Európa özsze-
szövetkezve van véllünk. Derék Prussusok! régi győzedelmeskedő társaitokkal özsze-
tsatolódván, 's új fegyverestársakkal megerősöd-
södven, Véllem, az én Hazából való Princzekkel, 's azon Vezérekkel egyetemben, a' kik benneteket győzedelmre v

zérlettek, induljatok útnak, derék Prussusok, ezen szükséges és igasságos hadakozásra! Azon ügynek igassága, a' mellyért viaskodni fogunk, bizonyosokká teszen bennünket a' győzedelem felől. —

„Én közönséges fegyverfogást parantsoltam minden Státuszaimban. A' fennálló seregek pótoltassanak telyes számra, az önkéntvállalkozó Vadászoknak tsapatjaik álljanak elő, a' Landwéhr seregek hivatassanak össze. A' pallérozott rendű és rangú ifiak, kik a' 20 esztendőt egészszen eltöltötték, magok választhatnak, hogy az első felkelés béli Landwéhr seregek közzé lépjenek.é bé, vagy pedig a' fennálló seregeknek Vadászai közzé. Minden 17 esztendős ifiúnak, ha külömben elég erős, szabad beállani akár mellyik seregbe. Ezen tekintetben egy különös rendelést fogok kiadattatni. —

„E' szerént még egyszer kiállunk egész Európával egygyütt a' viaskodás' helyére, Napoleon Bonaparte és pártosai ellen. Utra tehát Isten' segedelmével, a' világ' nyugodalmáért, a' rendért és erköltsért, a' Királyért és Hazáért!“ — Béts, April. 7-dik napján, 1815-ben. —“

„Friderikus Wilhelmus.“

A' második proklamátziójában a' Királynak, azok az intézetek hároztatnak-meg, mellyek szerént a' Prussiai tartományokban ez a' közönséges felfegyverkezés organizáltatni fog. Minthogy e' tsak az oda való népot illeti, és hosszas is (tehát ezt a' M. Kurir elbogatván, tsak azt a' tikkelyt teszi ida belőlle, a' melyből egy tekintetre és közönségessen által lehet látni, melly szélesen kiterjedő felfegyverkezés lágyen ez. — Mostantól fogvást (ezek mondatnak a' 11-dik tikkelyben), senkit, a' ki a' múlt hadakozásnak végével Prussus hazafi volt 's az 1790 dik esztendőtől fogva született, valami hivatalra projektálni ne lehessen, ha, vagy

Először az 1813 és 14-dik esztendők-béli hadakozásokban nem katonáskodot,

vagy pedig mint önként vállalkozó, most bé nem fog állasi — vagy

Másodszor, ha az 1814-dik esztendőben mint hazabéli polgár már valóságos szolgálatban nem volt — avvagy

Harmadszor, ha testi alkalmatlan vól-tának tökéletes megmútatása által a' maga személyes szolgálatra való tehetetlenségét meg nem bizonyítja.

Olasz Ország.

Mártzius' 27-dikén Gen. Nugent, 28-dikán Generális Frimont, 29-dikén Hertzeg Eszterházy a' ki Genua felől jött, Majlándba megérkeztek. — Mind azok a' penzióra botsáttatott Olasz tisztek, a' kik Majlándban vagy annak környékén tartózkodtak, olyan rendelést vettek, hogy a' régi Senatus palotájában Aprilis 1-ső napján minnyájan jelennyenek-meg.

Ugyantsak ezen városban Majlándban rendkívül való ítélőszéket állított-fel Mártzius 31-dikén kiadott Hirdetése által az itt lévő Fő Igazgató Feldmarschal G. Bellegarde a' közönséges tsendességnek fenn-tartása végett. Ez az ítélőszék nyoltz tagokból áll, kik között három katonaszemélyek vannak, és minden olyan tselekedetek eleibe tartoznak, mellyek a' közönséges tsendességet megháboríthatnák.

Az Austriai-Velentzei Katona Komen-dáns, Fegyvertármester Báró Latterman, oda Mártz. 28-dikán — a' Principe-de-la Pace, a' ki IV-dik Károly volt Spanyol Királynak familiájától egy időtől fogva elválván Pesaróban lakott, April. 3-dikán ugyan oda Velentzébe — megérkeztek. — Magok, úgymint IV-dik Károly és a' Királyné, ez 28-dikban, a' Király 29-dikben — ezeknek Léánya a' Heturriai Királyné 's ennek gyermekei 27 dikben — így szintén a' Toskánai Fő és Nagy Hertzeg' fiai ugyan ezen napon — Modénába érkeztek, 's ezen útólsók útjokat Mántna felé folytatták. — 28-dikban maga a' Fő és Nagy Hertzeg is megérkezett Modénába.

Frantzia Ország.

A' *Gazette-de-France* írja, hogy Oberster Labedoyere (a' ki Grenoble városa mellett a' maga Regementjével legelőbb a' Napoléon részire állott) Mártzius 27-dikén nagy vendégséget adott Párisban, a' melynek vege felé e' képpen köszönte-el a' poharat: — „Azon nemes principiumokból álló (Ciberalis) Constitutioért, melyet nekünk a' Császár megígért, a' melly által minden polgár' jussainak 's minden Frantzia' boldogságának, örökre bátorságossá kell tétettni.“ — Jelen voltak ezen vendégségen, így fejezi-ki magát a' Párisi nevezett újság, az a' derék Generális Cambrore (az Elbai Batalionnak vezére, mellyel Napoleon kiszállott), a' megrettegni nem tudó Oberster Mallet, 's a' hűséges Lengyel Oberster Germanovszky.

Marschal Macdonald ilyen hirdetést tétetett a' Párisi újságokban közönségessé: —“

„Páris, Mártz. 30-dikán, 1815. Azt olvasom az Urak újságleveleikben, hogy a' Wagrami Hertzeg (Berthier) elment légyen Angliába. Minthogy ez a' tikkely némelyeket az Urak olvasóik között ezen Hertzegnek állapotja felől bizontalanná tehetne, tehát kérem az urakat, hogy közlébbi leveleikben hirdessék-ki, hogy a' Wagrami Hertzeg 23-dikban Lilléből tulajdon kezével írott levelében ajánlotta nekem, hogy nevében, még közönségesen is hirdettessem-ki, hogy ő a' maga Meninbe való megérkezése után azonnal Lútsut fogna (a' Királytól) venni, 's onnét egyenesen Bambergbe fogná útját venni, hogy feleségét és gyermekeit elhozza (már írták is, hogy Bambergbe megérkezett légyen), 's a' többi. —“

„Marschal Macdonald.

A' múlt kedden (ilyen megjegyzés fordul elő a' Bétsi Német újságokban) tsak két újságok, ugymint a' *Journal-de-l'Empire* és *Journal-de-France* érkeztek-meg ide Párisból; a' többek nem tudni mi ok-

bol nem érkeztek-meg. Azon kettőben, mellyek megérkeztek az a' legnevezetesebb környülállás fordul elő, hogy a' *Journal-de-l'Empire* szerént, Napoléon Mártzius 31-dikén 1. órakor időtöltés' kedviért kiszekerezett légyen Sant Cloudba — a' *Journal-de-France* szerént pedig, hogy útját Sant-Denisbe vette légyen, 's a' kísérői Generális Bertrand és egy lovas csoport voltak.

Gróf Lacedede a' Császári Univerzitásnak, melly a' maga előbbeni állapotjára ismét vissza állított, Nagy Mesterévé, a' most eloszlatódott törvényhozó gyűlésnek tagja Raynouard, ugyan azon Univerzitásnak tituláris tanácsosává nevezettek. — Minden Préfektusokhoz parantsolat ment-el, hogy a' Választó Gyűléseknek tagjaikat hívják-meg, hogy mennél elebb lehet induljanak útnak Páris felé a' Májusi gyűlésre.

Az *Augsbúrgi* újságleveleikben olvasuk, hogy Genévából April. 1-ső napján e' képpen irtak: — „Déli Frantzia országban olyan ellentállásra tálált Bonaparte, a' milyent ott nem reménlett; 13,000 emberek, úgy mond, a' Gen. Merle vezérlése alatt Marsiliából Grenoble felé előre nyomúttak, a' hol alig áll az őrző sereg két Bonapártista Batalionokból, 's a' nép' hajlandósága sem buzog oly nagyon, mint eleinten buzgott, az Usurpator eránt. Egy más nem kevesebb számos sereg pedig, Valencének vette útját.“ —

Clermonts Ferrandból így irtak Mártzius 24-dikén: — „Oberster Vivand, a' ki Puy-de-Dome Departamentjében vezérkedik azt írja, hogy 300 Royalisták a' Lozere Departamentjéből, fejér bokkrétával es Emigransok által vezéreltetvén, Mártz. 23 dikán Isoire városába bényomúttak, de a' honnét kétségkívül vissza nem botsátották volna a' lakosok őket a' magok Departamentjékbe, ha Clermontból belső bátorságra ügye-

lő katonák nem mentek volna oda, a' kik őket oltalmok alá vévén, határjok' szélére vissza kísérték. Sok papra esmertek réá közöttök. —

A' *Journal-de-France* beszéli, hogy a' Grenobeli nemzeti testörző seregek a' *Marsiliaiakhoz* irván, meghívták őket, hogy tegyék-le azon czélzások, hogy a' *Bourboni* házat a' thronusra ismét vissza helybeztessék. Meghívó irások, ilyen szavakon végzik a' *Grenobeliek*: — „Kövessétek pajtásaink! a' mi példánkat; esmerjetekek fejeteknek azt a' nagy embert, a' kivel ily sok ditsósséges emlékezetek vagynak öszszetsatoltatva: de kívánnyátok-meg ti is, mint mi, hogy a' nyomtatásbeli és személyes szabadságért, nekünk egy jó rendű társasági kötés szolgáljon zálogul; kívánnyatok meg, mint mi, hogy minden részek mi közöttünk mint zálog által egy oly *Constitúció* által egygyesíttessenek, melly a' mi erköltseinkel és szükségseinkel meg egygyezzék; érdemeljük-meg ez által, hogy a' jó *Frantziáknak* első soraikban állhasunk.“

Ugyan ez a' *Journal*, mint elmés jelességet úgy hozza elő az itt következő tudósítást. — „Hága, Mártz. 21 dik napján. *Napoleonnak* *Frantzia* országban való előhaladása, *Belgiumban* nyilvánosságá lévén, azonnal minden szükséges készületek megtétettek annak megakadályoztatására „hogy az ily véletlenül bérohant rossz, *Frantzia* országnál tovább semmi esetben ki ne terjedhessen.“

A' *Párisi Monitörben*, a' melly *Aprilis* 2-dikán kijött, ilyen telegrafusi tudósítás olvastatik *Lyonból*. —“

„A' *Préfektustól* *April*. 1-ső napján, délben. Itt mindenek tsendességben vannak. Tegnap előtt verekedés történt *Mon-*

telimart mellett, *Drome* *Departament*-béli 600 nemzeti testörzők és egy déli vidékekről való meglehetősz számú *insurgens* csapat között, a' melly utolsó egy szempillantatban elszélesztetet (*) A' *Lineaseregek* általállottak az *insurgens* tsapattal a' *Sasokhoz*. A' támadók futnak. A' *Drome* *Departament*béli lakosok mindenütt fegyverkeznek az ő kergetésekre. *Hertzeg Angoulem* 29 dikben *Montelimartba* érkezett vala. Ő megmenekedett. —

A' *Monitör*, a' melly már egyszer kihirdette vala, hogy *Angouleme* *Hertzegné* *Bordeaux* városát oda hagyta 's hajóra ült volna, az ólta maga is írta, hogy még nem ment-el onnét. Minden környülállások mutatják, hogy a' *Bordeaux* béli lakosok is egy értelemben vannak a' *Marsiliaiakkal*. —

A' *Párisi* levelek szerint *Mártziús* 15-dikén véres zendülés történt *Spanyol* országban, *Barcellóna* városában; minden *Frantziák*, a' kik még ott tartózkodtak, meggyilkoltattak.“

*) A' *Bétsi Beobachter* kiadója, rendkívül való alkalmatosság által kapta az *Aprilis* 5-kén kijött *Génuai* újságot, melyben ellenkezőképpen adatik elő ez a' történet: — „A' *Provencéből* érkezett leg újabb hírek szerint, ott még lobognak a' fejer zaszlok; a' *Királyi* *ármáda* az *Angoulemi* *Hertzeg* vezérlése alatt naponként erőssödik, 's ennek előljáró tsapatja a' *Gen. Ernault* vezérlése alatt, a' *Napoléon* seregit, mellyet *Gen. Debel-le* vezérlett, *Montelemart* mellett, a' hová *H. Angouleme* a' maga fő hadiszállásával megérkezett vala, megverte, 's egy ágyuját is elvette. *Marschal Massena* új elevenséget éleszt a' maga példaadása és iparkodásai által a' déli tartományokban a' *Royalisták* között.“

B é t s.

Az itt tegnap előtt kijött Udvari Újságban, a' Bétsi újságtzikkelyek' eleibe ilyen előadás vala tétetve: —

„Az 1812-dik esztendőbéli táborozás után oda hagyta a' Nápolyi Király a' Frantzia ármádát, a' melynél egy sereget vezérelt vala. Alig érkezvén-meg a' maga fő városába, kinyilatkoztatásokat tétetett az Austriai Cs. K. Udvarnál azon czéljáról, hogy politikájának további folyamatját az Austriai Kabinét' politikájával egygyesíteni akarja. Nem sokkal azután elkezdődött az 1813-dik esztendő béli táborozás. Az ugy tétve Napoléonnak kedvező eleinteni kinevezésekkor, oda hagyta Joákim Király, Nápolyt, és ismét vezérséget válalt magára a' Frantzia ármádánál. Egyszermind olyan ajánlást tett alattomban az Austriai Kabinétnél, hogy a' Hatalmasságok és a' Frantzia Császár között közbenjáró leszen. Az Oktober' 18-dik ditsósséges napja (a' Lipsiai ütközet) meghatározá a' Frantzia ügynek állapotját. A' Király vissza tére a' maga Státusaiba, és ismét hozzá foga haladek nélkül azon félbe szakasztott alkudozásokhoz, hogy az Európai Szövetségbe bé akar állani. Seregeit előre küldvén Olasz országnak felosztását projektálá Austriának, oly módon, hogy a' Po vize legyen a' két Státusok között való határlinea. A' Szövetségesekekkel való alkudozásban 's az Olasz-Frantzia ármádának fő vezérével való nem kevesebbé hathatós levelezésben néhány bónapok teltek-el. A' Nápolyi hadi erőt egygyik rész sem tartotta magára nézve, tekintetre méltónak, egygyik sem tarthatott hozzá számot, egygyiknek sem kellett az ellen verekedni. Ez az állapot Austriára nézve vala kevesebbé ártalmas. Ő a' maga fő erejét a' közönséges ellenség ellen fordithatta, Olasz országra való tekintet nélkül. —

„Végezetre aláíratott a' Nápolyi-Austriai Alkú Jan. 11-dik napján 1814-ben. Az alatt a' fogás alatt azonközben, hogy az

Alkúnak ratifikátziója még nem volna általtserelietve, tovább is sokaig munkálkodás nélkül maradott a' Nápolyi ármáda. Irásbéli bizonyságok, mellyek a' Szövetségesekek kezekbe akadtak, semmi kétkedést nem hagytak hátra az eránt, hogy a' Királynak alattomban való alkudozásai még szünetlenül folytak, mellyek főbbképpen azt a' czelzást árulták-el, hogy a' Frantzia Császárt megtsalhassák abban, hogy a' Király a' Szövetségesek részire valóssággal által állott legyen. A' Frantzia országban történt győzedelmeskedések azonközben tsakugyan meghatározták azt, hogy a' Király mitevő legyen. Paris már a' győzedelmeseknek kezekbe esett vala, 's a' Nápolyi ármáda hozzá foga a' táborozáshoz. —

„Az 1814-ben Aprilis 11-dikén kötött Egygyezés elvégezte vala a' Napoléon ellen való hadakozást. A' Parisban folyt alkudozások Frantzia országnak az előbbeni ellenségeivel való költsönös állapotját meghatározták; minden ármádák megindultak vissza felé; 's a' Nápolyi seregek a' Pápa' Márkjaiba vonták vissza magokat, a' mellyekhez a' Király a' Januárius 11-diken készült Alkú szerént magának just formálhatott. —

„Minden Hatalmasságok' egymással való állapotjának a' Bétsi Congressuson kell vala meghatározatni. A' Bourboni Házak magokat kinyilatkoztaták Joákim Királynak megesmértetése ellen. Ezen útlósónak állapotja valójában igen nagyon megváltozott vala a' régi Királyságnak a' Frantzia és Spanyol thrónusokra lete vissza téresek miatt. A' Mértékletes politika által jóváltatni kellett a' Királynak, hogy minden további czelzásait egyedül tsak arra fordítsa, hogy egy a' világon leg szebb országot magának megtarthasson, és magát minden további foglalásoktól megtartóztassa, kiváltképpen, ha ezek a' foglalások tsak egy olyan szomszédnak kárával eshetnének-meg, a' ki katonai tekintetben ugyan

nem ártalmas, de politikai tekintetben feltétebb nagy fontossággal bír. Hanem, a mértékletesség és hűség, az új Frantzia törökből való Uralkodókra nézve, értelem nélkül való szavak. Joákim Király a helyett, hogy a maga megtartásáról gondolkodott volna, jövőre nézve meszszenező plánumokat intézett-el, a mellyeknek végre hajtathatások végett a katonai és politikai revolútzionnak minden elementumait (elesztő részeit) használta. Semmi célzásai semmi mozdulásai el nem kerülték az Austriai Kabinétnak figyelmetességét. Nem ez lett volna az út azon Udvarok' hajlandóságának megfordítására, a mellyek ellene mondtak annak, hogy a Nápolyi Király az Európai Régensek' sorába felvétetődjék!

„Midőn már a katonai iparkodásoknak terbe, Nápolynak elszenvedhetetlenné lett vala, meszszebbterjedő lépésekre határozta magát a Király. A múlt Februáriusban jelentést tétetett az Austriai Kabinétnak a felől, hogy a volna célja, hogy Frantzia ország felé egy armádát küldjön-el, a melyre nem kíván egyebet, hanem csak azt, hogy seregei útozhassanak által Közép és Felső Olasz országon! Ez az ily szerentsekisértő kívánság ahoz illő megrosztaltatással vissza vettetett. —

„Ö Cs. K.F.ge Nyilatkoztatásokattétetett Februárius 25, és 26-dik napjain a Frantzia és Nápolyi Országlószékeknél az eránt, hogy meghatározott akarátja az, hogy soha és semmi esetben meg ne engedje, hogy Közép és Felső Olasz országnak tsendessége idegen seregek oda való bemenetele vagy ott való általútozása által veszedelembé helyheztetődjön. Egyszersmind parantso-
latot adott-ki ö Cs. K. Felsége, hogy Nyi-

latkoztatásának segitfégre elegendő fegyveres seregek induljanak útnak Olasz ország felé. Erre az Austriai Nyilatkoztatásra ezzel a bizonyossáttéttel felelt a Frantzia Országlószék, hogy a Királynak semmi e' fele célzása nintsen: Joákim Király késléttette a maga' részéről való nyilatkoztatást; az ő valóságos célzása' felfedeztetésének ideje még nem jött vala el. —

„A Bonaparte' eltávozásának híre Mártzius 5-dik napján megérkezett Nápolyba. A Király azonnal magához hívatta a Cs. K. Követet, és kinyilatkozatta néki, hogy ő a Szövetségnek Sytemája mellett változás nélkül hűséges fog lenni és maradni. Ugyan ezen nyilatkoztatást az Austria és Anglus Kabineteknél is megújittatta. Egyszersmind elküldötte a maga Adjutánsát Gróf Beaufremontot Frantzia országba, hogy Bonapartét keresse-fel és őtet az ő segittsége felől tegye bizonyossá. Alig jutott vala el a Bonaparte Lyonba való bemenetelének híre Nápolyba, azonnal kinyilatkozatta a Király, hogy ő a Napoléon ügyét úgy nézi, mint a' magáét, és, hogy az néki soha idegen nem volt légyen, most meg mutatja. Egyszersmind azt kívánta a Romai Udvarnak, hogy két Osztály seregei útozhassanak által a Romai vidéken, de a mellyek igen távol lévén attól, hogy ott ellenségeskedést kövessenek-el, a Szent Atyát a maga fő városában meg nem háboritják. A Pápa protestált a maga vidékeinek megsértettetések ellen; 's ennek megtörténése után oda hagyta Rómát, és el ment Florentziába. —
(Végezte a Toldalékban következik.)

Aprilis 12-ik napján adtak 100 Forint Huszas penzért 432 forintot Váltó-
tzedulában.

Rendkívül való Toldalék,

A' Magyar Kurir 30 ik darabjához.

Folytatása a' 78-dik lapon félbemaradt
trikkelynek.

„Aprilis 8-dikán egy Jelentést adának-bé a' Nápolyi meghatalmazott Bízatosok Bétsben a' Kabinétnek, a' melly az ő Urok barátságos indulatjának 's azon megronthatatlan akaratjának erőssítése mellett, hogy Austriától soha el nem akar válni, ezt a' Nyilatkoztatást foglalta magában, hogy ő Királyi Felsége a' dolgoknak megváltozására nézve 's a' maga bátorságának okáért, valamint szintén azon katonai eszközökre nézve is, mellyeket minden Hatalmasságok elővenni szükségesnek itéltek, hasonlóképen szélesebb kiterjedést akar a' maga hadakozó ereje' állásának adni. Ez az állás tehát addig a' Demarcations-linéáig fogna kiterjedni, melly a' Nápolyi seregeknek az 1813-dik esztendőbeli fegyvernyűgvás által engedtetett volt!

„Azonközben Mártzius 30-dikán hozzá fogott a' Nápolyi armáda, a' Legátziókban találtató Austriai katonaállásoknak megtámadásához. —

„Ő Cs. K. Felsége a' maga telyes igazságát érezvén, és seregeinek vitézségekhez, népeinek mindenkor megbizonyított hűségekhez, 's a' maga minden Európai Hatalmasságokkal való szoros özsze tsatolodásához bizván, egy, ezen hónapnak 10-dikén költ, hivatal szerént való, Jelentés áltattudtára adatta a' Nápolyi Udvarnak, hogy ő Cs. K. Felsége a' két Státusok között való hadakozásnak állapotját elkövetkeznek lenni tartja, 's minden további határozást a' maga fegvereinek erejekre bíz.“

Ugyan a' Bétsi Udvari újságban következik a' leirt előadás után, az első hadi történetekről való tudósítás, melynek ez a' foglalata: —

Tábori Tudósítás.

„A' Romából és Majlándból érkezett hivatal szerént való tudósítások szerént, a' Nápolyi Király, minekutánna az ő seregeinek a' Pápa' Státusain való szabaddal utozás megtagadtatott volna, a' Romai határon Mártzius' 22-ik napján tsakugyan erőszakosan által jött 's egyszersmind a' Márkokból (Ankona felől) a' Legatziókba főbb hadi erejével előre nyomúlván, az ellenségeskedést Mártzius' 30-dikán valósgosan elkezdette, a' midőn a' Cs. K. seregekre Cesenánál réájok ütött. Az Angliai Régens Printz Huszár Regimentje' Obersterének Gavendának parantsolatja vala, hogy megtámadtatván, semmi nevezetes verekedésbe belé ne botsátkozzek, melyhezképpst ő, magát a' hátrább álló segítő sereghez vissza vonta. —

„Lovasság' Generálissa Baró Frimont, kire ő Felsége Olasz országban a' maga seregeinek vezérlését bizta, ezeket *Casal Maggiore és Piadena* között gyűjti özsze. —

A' vezér Generális úrnak az ő fő hadi szállásáról *Piadena* bol küldött újabb tudósításai szerént, a' mellyek kedden este érkeztek - meg Bétsbe, Feldmarschal-Lajtnant Bianchi, a' folyó Aprilis' 4-dikén a' Panaró mellett szerentsésen özsze tsapott a' Nápolyi Királlyal, melynek alkalmatosságával az ellenség' Generálissa Filangieri terhessebet kapott, 's az ellenségnek 200 emberei elfogattak. —

Tulajdon veszését még ekkor meg nem irhatta F. M. Lajtnant Bianchi, de kevésnek lenni tartja azt, noha igen nagy számú ellenséges massa állott velleszenben. —

„Ő, a' verekedés után, az eleibe ada-

tott parantsoat szeréat, a' *Bentivogliói* tsatorua megett és a' Pó vizének Borgoforténál lévő hidját fedező sántzokban, helyeztette alisba seregeit."

Egy Jegyzés.

Megjegyzésre méltó, hogy a' Napoléon' Parisba lett visszajövetelétől fogva Mártz. 31-dik napjáig tsak három irás jött-ki az őtt elő fordúlt történetekre nézve: holott tavály a' Mártzius 31-dik napját követett 10 napok alatt több ki-jött Napoléonról 's az ő tselekedeteiről két száznál. A' mostani hármak közzül az egygyiket, a' melly 30 lapokból áll, *Jacques Juge* nevű Prókátor írta, ilyen czim alatt: *Du gouvernement de Louis XVIII, ou le causes de la jouroée du 20 Mars 1815* (Tizennyoltzadik Lajosnak Országlásáról; avvagy okai az 1815-ik esztendő 20-ik Mártziusának). A' *Journal de France* kiadta ezen könyvnek rövid summáját, 's egyebek között a' következő darabotskákat is: —

„Kétségbe hozhatatlan az, hogy a' Napoléon országlása alatt temérdek visszaélések történtek: de ő vissza jött, azért, hogy azoknak emlekezetét elmosssa. Az ő nagy elméssége, nagy lelke, és szerentsétlensége, nekünk ezért kezességül szolgálnak. Egy Monárkha, ha a' maga hibáit megjobbitja, nagyobb, mint a' melly nagy volt akkor, midőn azokat tette. Midőn ő a' maga szigetjének közepette az elmúltakról gondolkodott, nem lehet, hogy éles látásában meg ne fordúlt volna az, hogy az ő szerentsétlenségét a' miénk vonta vala maga után; nagy tanuság ez a' Monárkháknak, a' melly azt mutatja-meg nékiek, hogy az

ő szerentséjek elválhatatlanul összekötött azon alattvalóknak szerentséjekkel, a' kikén uralkodnak! Ott, Elba szigetén, szabad lévén azoknak a' bizelkedőknek udvaroktól, kik a' Hatalomnak tömjénnel füstölnek, 's a' kik az ő alacsony bizelkedések által még a' legnagyobb Országlókat is megrészegítik; Ott juthatott-el ő hozzá az igazság a' maga egész fényességében, minékutánna azt a' hazug fátyolt széllyel szaggatta, melly azt eddig az ő szemei előtt eltakarta vala. Meg kellett azt néki esmeroi, hogy egy megvilágosodott, ékevény, elmés, feunrepdeső gondólkodású nép, a' milyen a' Frantzia, szükségesképpen ellensége a' megkötöztesnek. —

„Ő meg is mütatta, hogy ezt jól általlátta, a' midőn Frantzia országba való visszatérésékor ezen igéző szókat küldötte-el maga előtt: *Haza és Szabadság!* Ő azt a' három színű, a' Frantziáknak ily betses zászlót, a' melly ő közöttök oly ditsőség emlékezeteket elevenített-fel, kifüggesztette. Ez az ő függetlenségeknak 's a' despotismuson és tyrannismuson vett győzedelmeknek czimere; ez az ő valóágos nemzeti zászlójok. Midőn ő ezt a' maga szigetéről vissza hozza, úgy tettik, hogy e' képpen szóll hozzánk: — „A' haza és szabadság véllem egygyütt számkivettettek vala, 's én ezeket magammal egygyütt vissza hozom néktek.

Béts.

A' Károly ő Cs. Fő Hertzegsége úti kísérei 11-ikben útnak indúttak *Moguntzia* felé.